

Taula

9	EL CONTORN DE LA VEU
11	A mig camí
13	Abans
15	Fissura
17	Des d'ara
19	Llavor que batega
21	Ocres
23	Pressentiment
25	Dialectes de l'enyor
27	Aurons
29	Terrissa
31	Sediment
33	Intacte
35	Les cartes
37	Cull-ne els fruits
39	Llavor del vent
41	L'os del record
43	MATRIU
45	Mur
47	Quiromàntica
49	Onsevulga
51	Abriga la llum
53	Cadència

55	Vibració
57	Nen, pallasso, poeta
59	Traces
61	Et diré
63	Perfil
65	Aiguavés
67	Latitud
69	En claredat
71	No deturis el gest

El gust terrós i espès de les paraules.

PONÇ PONS

*A voz sobe os últimos degraus
Oíço a palavra alada impessoal
Que reconheço por não ser já minha.*

SOPHIA DE MELLO BREYNER ANDRESEN

*Formaste
del barro y la saliva
el hueco y la matriz, garganta,
en los estambres últimos de ti.*

JOSÉ ÁNGEL VALENTE

A mig camí

Amb un fil de veu o de neu,
la paraula, estigma de llum,
s'obre al silenci que l'acull.
Si la dius, és ala i llavor,
resposta i exèquies del temps.
Si l'escrïus, és cargol de mar,
closca gitada i tartamuda.
Sempre, per sentir-ne la forma,
l'has d'anar a trobar a mig camí.

Abans

*Ma blessure existait avant moi,
je suis né pour l'incarner.*

JOË BOUSQUET

Abans que em buidés, com la mar, onada
rere onada en la riba i la promesa;
molt abans que jo fos un deix d'aurora,
ja hi havia un estenall de deliris
i sermons, la pregunta sense oblit,
la fletxa apuntant al cor de Zenó,
el meu nom en boca de Betsabé.
Ja hi havia un fosc dolor que escollia
una guitarra. Ja hi havia el fred
que deixa el foc després de mendicar.
Ja ondejava un silenci en mi major,
ja es conjuraven arada i abisme.
És per a la llum que vaig obrir els ulls.
Vaig néixer per encarnar aquesta llengua.
No, no és meva: respir a través d'ella.

Fissura

La paraula que ens llega el cor
és simfònica i obstinada
i, com les pedres, ni s'enlaira
ni arrela. No desgasta el lloc
comú del risc: és la fissura
per on entrar al món. Vera glera
d'un instant, esbossa el viatge
sedegós de l'alba i la mort.

Des d'ara

Canta des d'ara amb l'alè
del geni i de la ferida
sense marges, que al mirall
ja és hivern i participi.
Sí, canta estrofes de l'aigua,
beu-te el silenci del rostre;
i del trèvol i el retorn,
sostén-ne sols el color.
Que de la vida perduda,
te'n guardi algun vent l'esqueix.

Aquesta obra inclou el text que va ser guardonat amb el XII Premi Jordi Pàmias de Poesia, 2020, organitzat per l'Ajuntament de Guissona (la Segarra). El jurat estava format per Albert Turull (president), Josep Borrell, Àngels Marzo, Gemma Casamajó, Eduard Batlle i Claustre Oliveres com a secretària.

© del text: David Vidal Triay, 2020
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2021
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: maig de 2021
ISBN: 978-84-1303-273-3
DL: L 283-2021
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.